

USTAWA

z dnia 29 czerwca 1995 r.

o statystyce publicznej.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady i tworzy podstawy rzetelnego, obiektywnego, profesjonalnego i niezależnego prowadzenia badań statystycznych, których wyniki mają charakter oficjalnych danych statystycznych, oraz ustala organizację i tryb prowadzenia tych badań i zakres związanych z nimi obowiązków.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) statystyka publiczna — system zbierania danych statystycznych, gromadzenia, przechowywania i opracowywania zebranych danych oraz ogłaszania, udostępniania i rozpowszechniania wyników badań statystycznych jako oficjalnych danych statystycznych,
- 2) badania statystyczne — zbieranie, gromadzenie i opracowywanie danych statystycznych oraz ogłaszanie i udostępnianie wyników dokonanych obliczeń, opracowań i analiz, w tym podstawowych wielkości i wskaźników,
- 3) podstawowe wielkości i wskaźniki — wielkości i wskaźniki, do których ogłaszania Główny Urząd Statystyczny jest zobowiązany każdorazowo na podstawie odrębnych przepisów,
- 4) zbieranie danych statystycznych — uzyskiwanie odpowiedzi na pytania zawarte w formularzach, kwestionariuszach i ankietach statystycznych oraz informacji na innych nośnikach, dotyczące działalności podmiotów gospodarczych, innych osób prawnych i jednostek organizacyjnych nie mających osobowości prawnej lub wybranych dziedzin tej działalności oraz życia i sytuacji osób fizycznych lub wybranych jej aspektów — bezpośrednio od tych podmiotów i osób albo z systemów informacyjnych administracji publicznej, w których tego rodzaju dane zostały legalnie zgromadzone,
- 5) gromadzenie danych statystycznych — zebranie przez prowadzącego badanie statystyczne w określonym czasie i miejscu danych statystycznych, o których mowa w pkt 4,
- 6) opracowywanie danych statystycznych — tworzenie zbiorów danych ze zgromadzonych danych statystycznych, z odłączeniem lub zakodowaniem informacji pozwalających na zidentyfikowanie konkretnego podmiotu gospodarczego, innej osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nie mającej osobowości prawnej albo osoby fizycznej, a następnie dokonywanie na podstawie tych zbiorów obliczeń, opracowań i analiz,
- 7) program badań statystycznych statystyki publicznej — uchwalony przez Radę Ministrów, w trybie określonym w rozdziale 2, wykaz ustalający zakres tematyczny, przedmiotowy i podmiotowy badań statystycznych i związane z nimi obowiązki,
- 8) operat do badań statystycznych — wykaz wybranych, według określonych cech, osób prawnych, jednostek organizacyjnych nie mających osobowości prawnej oraz osób fizycznych będących podmiotem obserwacji statystycznej wraz z ich identyfikacją adresową,
- 9) dane jednostkowe — dane osobowe dające się powiązać z konkretną osobą fizyczną lub dane indywidualne

dające się powiązać z podmiotem gospodarczym albo inną osobą prawną bądź jednostką organizacyjną nie mającą osobowości prawnej,

- 10) służby statystyki publicznej — Główny Urząd Statystyczny oraz podległe mu urzędy statystyczne i inne jednostki statystyki tworzone w trybie określonym w rozdziale 3,
- 11) podmiot gospodarczy — osobę fizyczną, osobę prawną, a także jednostkę organizacyjną nie mającą osobowości prawnej, jeżeli przedmiot ich działania obejmuje prowadzenie działalności gospodarczej,
- 12) urzędowe rejestry — prowadzone na podstawie ustaw lub przepisów wydanych w wykonaniu ustaw przez sądy i organy administracji publicznej rejestry i ewidencje zawierające informacje o osobach prawnych, jednostkach organizacyjnych nie mających osobowości prawnej i osobach fizycznych oraz ich działalności, a także o innych zjawiskach, zdarzeniach i obiektach, a w szczególności rejestry: sądowe, ubezpieczeń społecznych, podatników, podmiotów gospodarki narodowej, podziału terytorialnego kraju oraz ewidencje: ludności, działalności gospodarczej, udzielonych zezwoleń i koncesji, gruntów, budynków, budowli i obiektów infrastruktury,
- 13) systemy informacyjne administracji publicznej — systemy zbierania, gromadzenia i przetwarzania informacji przez organy administracji rządowej oraz samorządu terytorialnego, inne instytucje rządowe, organy rejestrowe i Narodowy Bank Polski, prowadzone w oparciu o przepisy kompetencyjne lub inne akty prawne związane bezpośrednio z wykonywaniem przez nie zadań statutowych,
- 14) standardy klasyfikacyjne — wprowadzone na podstawie ustawy klasyfikacje, nomenklatury i definicje podstawowych kategorii.

Art. 3. Statystyka publiczna zapewnia rzetelne, obiektywne i systematyczne informowanie społeczeństwa, organów państwa i administracji publicznej oraz podmiotów gospodarczych o sytuacji ekonomicznej, demograficznej, społecznej oraz środowiska naturalnego.

Art. 4. 1. Badania statystyczne statystyki publicznej mogą dotyczyć każdej dziedziny życia społecznego i gospodarczego oraz występujących w nim zjawisk dających się obserwować i analizować z wykorzystaniem metod statystycznych.

2. Szczegółowy zakres prowadzonych badań statystycznych statystyki publicznej jest ustalany w trybie określonym w rozdziale 2 ustawy i powinien uwzględniać celowość, niezbędność oraz społeczną ich użyteczność.

Art. 5. 1. Statystyka publiczna jest uprawniona do zbierania ze wszystkich dostępnych źródeł, określonych szczegółowo w programie badań statystycznych statystyki publicznej albo w odrębnych ustawach, i do gromadzenia danych statystycznych od i o podmiotach gospodarczych, innych osobach prawnych i jednostkach organizacyjnych nie mających osobowości prawnej i ich działalności, zwanych dalej „danymi indywidualnymi”, oraz danych statystycznych od i o osobach fizycznych dotyczących ich życia i sytuacji, zwanych dalej „danymi osobowymi”.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy danych chronionych na podstawie ustaw tajemnicą zawodową.

Art. 6. 1. Badania statystyczne statystyki publicznej są prowadzone jako badania pełne całej zbiorowości, w tym spisy powszechne, albo jako badania reprezentacyjne na wylosowanej lub dobranej celowo próbie danej zbiorowości.

2. Badania statystyczne mogą być prowadzone na zasadzie obowiązku albo udziału dobrowolnego.

3. Sprawy, o których mowa w ust. 1 i 2, są rozstrzygane każdorazowo w programie badań statystycznych statystyki publicznej lub w odrębnych ustawach.

Art. 7. 1. Jeżeli ujęte w programie badań statystycznych statystyki publicznej badanie jest prowadzone na zasadzie obowiązku, podmioty określone w programie są obowiązane do udzielenia i przekazania prowadzącemu badanie pełnych i wyczerpujących informacji w zakresie, formie i terminach określonych szczegółowo w trybie art. 31 i 32.

2. Przepis art. 5 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 8. W badaniach statystycznych z udziałem osób fizycznych nie mogą być zbierane, na zasadzie obowiązku, informacje dotyczące rasy, wyznania, życia osobistego oraz poglądów filozoficznych i politycznych.

Art. 9. 1. Przeprowadzenie spisu powszechnego, w którym nakłada się obowiązek udzielania informacji na osoby fizyczne, wymaga odrębnej ustawy.

2. Tryb wprowadzania obowiązków dla badań statystycznych innych niż wymienione w ust. 1 określa niniejsza ustawa.

Art. 10. Zbierane i gromadzone w badaniach statystycznych statystyki publicznej dane indywidualne i dane osobowe są poufne i podlegają szczególnej ochronie; dane te mogą być wykorzystywane wyłącznie do opracowań, zestawień i analiz statystycznych oraz do tworzenia przez służby statystyki publicznej operatu do badań statystycznych prowadzonych przez te służby; udostępnianie lub wykorzystywanie danych indywidualnych i danych osobowych dla innych niż podane celów jest zabronione (tajemnica statystyczna).

Art. 11. Służby statystyki publicznej są obowiązane zawiadamiać na piśmie lub przez ogłoszenie w sposób zwyczajowo przyjęty o celu, zakresie i sposobie przeprowadzenia spisu powszechnego oraz innego badania statystycznego z udziałem rachmistrzów spisowych i ankieterów statystycznych, o prawach i obowiązkach podmiotów wezwanych do przekazania danych lub udzielenia odpowiedzi, a także o gwarancjach poufności i zachowaniu tajemnicy statystycznej.

Art. 12. Pracownicy służb statystyki publicznej, rachmistrze spisowi, ankieterzy statystyczni oraz inne osoby wykonujące czynności w imieniu i na rzecz statystyki publicznej, mający bezpośredni dostęp do danych indywidualnych i danych osobowych, są obowiązani do bezwzględnego przestrzegania tajemnicy statystycznej i mogą być dopuszczeni do wykonywania tych czynności po złożeniu w urzędzie statystycznym albo innej jednostce organizacyjnej służb statystyki publicznej pisemnego przyrzeczenia następującej treści:

„Przyrzekam, że będę wykonywać swoje prace na rzecz statystyki publicznej z całą rzetelnością, zgodnie z etyką zawodową statystyka, a poznane w czasie ich wykonywania dane jednostkowe zachowam w tajemnicy wobec osób trzecich.”

Art. 13. 1. Dane zbierane i gromadzone przez organy administracji rządowej oraz samorządu terytorialnego, inne

instytucje rządowe, organy prowadzące urzędowe rejestry i Narodowy Bank Polski na podstawie innych niż niniejsza ustawa przepisów, są danymi systemów informacyjnych administracji publicznej, zwanymi dalej „danymi administracyjnymi”.

2. Ustawa niniejsza nie ogranicza w zbieraniu danych na formularzach i kwestionariuszach do celów, o których mowa w ust. 1, ani w swobodnym przekazywaniu danych o sobie i swojej działalności przez osoby prawne, jednostki organizacyjne nie mające osobowości prawnej i osoby fizyczne.

3. Organy administracji rządowej i samorządu terytorialnego, inne instytucje rządowe, organy prowadzące urzędowe rejestry i Narodowy Bank Polski nieodpłatnie przekazują służbom statystyki publicznej zgromadzone dane administracyjne w zakresie, formie i terminach określanych każdorazowo w programie badań statystycznych statystyki publicznej, w szczególności w formie wyciągów z rejestrów, kopii: zbiorów danych, zebranych deklaracji, dokumentów ewidencyjnych i innych formularzy urzędowych, wyników pomiarów, danych monitoringu środowiska oraz udostępniają dane z baz danych systemów informatycznych.

4. W przypadku realizowania przez organy samorządu terytorialnego określonych zadań jako zadań zleconych przez administrację rządową, zadania te obejmują również obowiązki przekazywania informacji do badań statystycznych statystyki publicznej oraz krajowych rejestrów urzędowych prowadzonych na podstawie ustawy.

5. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego jest obowiązany do zgłaszania organom administracji rządowej i samorządu terytorialnego, innym instytucjom rządowym, organom prowadzącym urzędowe rejestry i Narodowemu Bankowi Polskiemu uzasadnionych wniosków dotyczących uzupełnienia zbieranych i gromadzonych danych administracyjnych celem umożliwienia ich wykorzystania bezpośrednio dla potrzeb statystyki publicznej.

Art. 14. 1. Wyniki obliczeń, opracowań i analiz dokonanych na podstawie zebranych w badaniach statystycznych statystyki publicznej danych statystycznych, zwane dalej „wynikowymi informacjami statystycznymi”, są powszechnie dostępne.

2. Statystyka publiczna zapewnia równoprawny, równorzędny i równoczesny dostęp do wynikowych informacji statystycznych, a w szczególności do podstawowych wielkości i wskaźników.

3. Rodzaje wynikowych informacji statystycznych oraz formy i terminy ich udostępnienia są ustalane w programie badań statystycznych statystyki publicznej.

Rozdział 2

Organizacja badań statystycznych statystyki publicznej

Art. 15. 1. Tworzy się Radę Statystyki, zwaną dalej „Radą”, jako organ opiniodawczo-doradczy w sprawach statystyki.

2. Rada działa przy Prezesie Rady Ministrów.

3. Do zadań Rady należy:

- 1) ustalanie, na podstawie propozycji przygotowanej przez Główny Urząd Statystyczny, corocznie, na każdy następny rok projektu programu badań statystycznych,

- 2) przedstawianie Radzie Ministrów, nie później niż do dnia 30 czerwca każdego roku, projektu programu badań statystycznych statystyki publicznej,
- 3) rekomendowanie przeprowadzenia badań nowych i badań cyklicznych o szerokim zasięgu obserwacji statystycznej oraz związanych z nimi prac metodologicznych i przygotowawczych, projektowanych na okres najbliższych dziesięciu lat,
- 4) ocena realizacji programu badań statystycznych statystyki publicznej oraz formułowanie opinii w innych sprawach mających istotne znaczenie dla rozwoju statystyki publicznej,
- 5) opiniowanie wniosków w sprawie powołania i odwołania Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego,
- 6) opiniowanie projektu wydatków budżetowych na badania statystyczne.

Art. 16. 1. Rada składa się z 17 członków.

2. W skład Rady wchodzi powołane przez Prezesa Rady Ministrów osoby reprezentujące organy administracji rządowej i samorządu terytorialnego — sześć, Narodowy Bank Polski — jedna, organizacje pracodawców, organizacje społeczne, samorząd zawodowy i gospodarczy — sześć, ogólnokrajowe organizacje związkowe — dwie oraz dwóch ekspertów — po jednym z zakresu nauk społecznych i ekonomicznych, jako członkowie Rady.

3. W posiedzeniach Rady uczestniczy Prezes Głównego Urzędu Statystycznego.

Art. 17. 1. Kadencja Rady trwa pięć lat, licząc od dnia jej powołania. Członek powołany w skład Rady kończy kadencję wraz z zakończeniem kadencji całego składu Rady.

2. Prezes Rady Ministrów może odwołać członka Rady przed upływem kadencji wyłącznie w przypadku:

- 1) złożenia rezygnacji,
- 2) nieuczestniczenia w pracach Rady.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 2, oraz w przypadku śmierci członka Rady, Prezes Rady Ministrów powołuje nowego członka Rady. Przepis art. 16 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

4. Przewodniczącą Rady wybiera Rada spośród swoich członków.

5. Tryb pracy Rady określa regulamin przyjęty przez Radę i zatwierdzony przez Prezesa Rady Ministrów.

6. Obsługę administracyjną prac Rady zapewnia Główny Urząd Statystyczny.

7. Koszty działalności Rady są pokrywane z budżetu państwa w części dotyczącej Głównego Urzędu Statystycznego.

Art. 18. 1. Program badań statystycznych statystyki publicznej ustala Rada Ministrów w drodze rozporządzenia.

2. Przedstawiany Radzie Ministrów projekt programu badań statystycznych powinien określać:

- 1) temat badania,
- 2) prowadzącego badanie,
- 3) zakres podmiotowy i przedmiotowy badania.
- 4) źródła danych statystycznych oraz formy, terminy i częstotliwość ich zbierania,

- 5) obowiązki udzielania informacji i przekazywania danych statystycznych,
- 6) rodzaje wynikowych informacji statystycznych oraz formy i terminy ich udostępniania, w tym podstawowych wielkości i wskaźników,
- 7) koszty i źródła finansowania.

Art. 19. Rada Ministrów zapewnia ujęcie w programach badań statystycznych statystyki publicznej badań mających podstawowe znaczenie dla obserwacji procesów społecznych i gospodarczych, a w szczególności:

- 1) badań stałych pozwalających na obserwację ciągłą podstawowych dziedzin życia i występujących w nich zjawisk,
- 2) badań cyklicznych, w tym spisów powszechnych,
- 3) badań gwarantujących porównywalność wyników, w przypadku gdy dotyczą one zmiennych w czasie obiektów obserwacji statystycznej lub gdy zmianie ulega metodologia badania,
- 4) badań koniecznych dla wykonania przyjętych przez Rzeczpospolitą Polską zobowiązań międzynarodowych.

Art. 20. 1. Badania statystyczne statystyki publicznej prowadzi Główny Urząd Statystyczny i podległe mu urzędy statystyczne.

2. Rada Ministrów, na wniosek Rady, może w programie badań statystycznych ustalić, że badanie statystyczne będzie prowadzone przez:

- 1) inny wskazany naczelny lub centralny organ administracji państwowej albo Narodowy Bank Polski, o ile badanie to wymaga wiedzy specjalistycznej, którą dysponuje ten organ, albo jeżeli jest on w posiadaniu danych zgromadzonych w innym celu,
- 2) Główny Urząd Statystyczny wspólnie z innym wskazanym naczelnym lub centralnym organem administracji państwowej, inną instytucją rządową lub Narodowym Bankiem Polskim albo wojewodą,
- 3) wskazany urząd statystyczny wspólnie z wojewodą albo organem samorządu terytorialnego na jego wniosek.

3. Prowadzący badania statystyczne w trybie, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, są obowiązani do:

- 1) stosowania standardów klasyfikacyjnych,
- 2) udostępnienia wyników badania służbom statystyki publicznej i ich przekazywania, w porozumieniu z Głównym Urzędem Statystycznym, organizacjom międzynarodowym.

Art. 21. 1. Służby statystyki publicznej mogą:

- 1) wykonywać na zamówienie opracowania wspomagające inne systemy informacyjne administracji publicznej,
- 2) oddelegowywać pracowników do wykonywania prac statystycznych w organach administracji rządowej i samorządowej.

2. Służby statystyki publicznej mogą:

- 1) prowadzić na indywidualne zamówienia badania statystyczne nie objęte programem badań statystycznych statystyki publicznej,
- 2) wykonywać na zlecenie dodatkowe opracowania i analizy, wykorzystując w tym celu również dane zgromadzone w badaniach objętych programem badań statystycznych statystyki publicznej.

3. Zbieranie danych statystycznych do prac, o których mowa w ust. 1 pkt 1, oraz danych dodatkowych do badań, opracowań i analiz określonych w ust. 2 może odbywać się wyłącznie na zasadzie udziału dobrowolnego.

4. Wyniki badań oraz opracowania i analizy, o których mowa w ust. 2, stają się danymi statystyki publicznej i mogą być wykorzystywane, udostępniane i rozpowszechniane przez służby statystyki publicznej, jeżeli nie naruszy to uzasadnionego interesu zamawiającego lub zleceniodawcy i nie zastrzeżono w umowie ich wykorzystania wyłącznie na potrzeby zamawiającego lub zleceniodawcy.

Rozdział 3

Służby statystyki publicznej

Art. 22. Służby statystyki publicznej stanowią Główny Urząd Statystyczny, podległe mu urzędy statystyczne oraz inne jednostki statystyki, o których mowa w art. 27 i 29.

Art. 23. 1. Główny Urząd Statystyczny jest centralnym organem administracji państwowej.

2. Organizację Głównego Urzędu Statystycznego określa statut nadany przez Radę Ministrów, w drodze rozporządzenia.

Art. 24. 1. Działalnością służb statystyki publicznej kieruje Prezes Głównego Urzędu Statystycznego.

2. Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów, po uzyskaniu opinii Rady Statystyki.

3. Kadencja Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego trwa 6 lat, licząc od dnia powołania; Prezes Głównego Urzędu Statystycznego pełni obowiązki do dnia powołania swego następcy.

4. Ta sama osoba nie może być Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego dłużej niż przez dwie kolejne kadencje.

5. Kadencja Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego wygasa w razie jego śmierci, orzeczenia przez Trybunał Stanu utraty zajmowanego stanowiska lub odwołania.

6. Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego odwołuje się w razie:

- 1) zrzeczenia się wykonywania obowiązków,
- 2) utraty zdolności do pełnienia powierzonych obowiązków na skutek długotrwałej choroby, trwającej co najmniej 6 miesięcy,
- 3) sprzeniewierzenia się etyce statystyka,
- 4) skazania prawomocnym wyrokiem za przestępstwo popełnione z winy umyślnej,
- 5) orzeczenia zakazu zajmowania kierowniczych stanowisk lub pełnienia funkcji związanych ze szczególną odpowiedzialnością w organach państwowych.

7. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego pełni swoje obowiązki przy pomocy wiceprezesów, powoływanych i odwoływanych przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

Art. 25. 1. Do zadań Głównego Urzędu Statystycznego należy:

- 1) rozpoznawanie zapotrzebowania na informacje i analizy statystyczne i przygotowywanie na tej podstawie projektów programów badań statystycznych statystyki publicznej oraz ich przedstawianie Radzie,

- 2) organizowanie i prowadzenie badań statystycznych oraz ustalanie ich metodologii,
- 3) zbieranie, gromadzenie i opracowywanie danych statystycznych oraz ich analizowanie,
- 4) przeprowadzanie spisów powszechnych,
- 5) przechowywanie danych statystycznych,
- 6) opracowywanie standardowych klasyfikacji, nomenklatur i definicji podstawowych kategorii, ustalanie wzajemnych relacji między nimi oraz ich interpretacja,
- 7) udostępnianie i rozpowszechnianie wyników informacji statystycznych, w tym podstawowych wielkości i wskaźników,
- 8) opracowywanie i ogłaszanie prognoz demograficznych oraz statystycznych prognoz gospodarczych i społecznych,
- 9) przedstawianie Prezydentowi, Sejmowi i Senatowi, organom administracji rządowej, Najwyższej Izbie Kontroli, Narodowemu Bankowi Polskiemu, organom samorządu terytorialnego oraz innym instytucjom rządowym wyników informacji statystycznych w zakresie, terminach i w formach określonych w programie badań statystycznych,
- 10) prowadzenie krajowych rejestrów urzędowych: podmiotów gospodarki narodowej i podziału terytorialnego kraju,
- 11) prowadzenie badań i analiz statystycznych wynikających z przyjętych przez Rzeczpospolitą Polską zobowiązań międzynarodowych,
- 12) dokonywanie statystycznych porównań międzynarodowych i ogłaszanie ich wyników,
- 13) wykonywanie przyjętych przez Rzeczpospolitą Polską zobowiązań przekazywania danych statystycznych organizacjom międzynarodowym,
- 14) współpraca z wyspecjalizowanymi w dziedzinie statystyki organizacjami międzynarodowymi, regionalnymi oraz organami i urzędami innych krajów,
- 15) prowadzenie prac naukowych i badawczo-rozwojowych w zakresie metodologii badań statystycznych i standardów klasyfikacyjnych oraz zastosowań metod matematycznych i informatyki w statystyce,
- 16) prowadzenie szkolenia, doskonalenia i doskonalenia w dziedzinie statystyki,
- 17) popularyzacja wiedzy o statystyce.

2. Urzędy statystyczne wykonują zadania wymienione w ust. 1 pkt 1—5, 6 — w zakresie interpretacji, 7—12, 14, 16 i 17 w zakresie określonym w trybie ust. 4.

3. Urzędy statystyczne tworzy i znosi Prezes Głównego Urzędu Statystycznego, w drodze zarządzenia.

4. Szczegółowy zakres zadań i organizację urzędu statystycznego określa statut nadany przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, w drodze zarządzenia.

5. Urzędem statystycznym kieruje dyrektor powoływany i odwoływany przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

Art. 26. Przy Prezesie Głównego Urzędu Statystycznego działa Naukowa Rada Statystyczna, jako organ opiniodawczo-doradczy w sprawach metodologii badań statystycznych; skład i tryb prac Naukowej Rady Statystycz-

nej określa Prezes Głównego Urzędu Statystycznego, w drodze zarządzenia.

Art. 27. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego może tworzyć jednostki obsługi statystyki publicznej i określa w drodze zarządzenia, zakres ich zadań i organizację.

Art. 28. 1. Główny Urząd Statystyczny powołuje rachmistrzów spisowych, ankierów statystycznych, rzeczoznawców i społecznych korespondentów statystycznych.

2. Zadaniem rachmistrzów spisowych jest zbieranie danych statystycznych w spisach powszechnych, a ankierów statystycznych zbieranie danych statystycznych w innych badaniach w formie odpowiedzi na pytania zawarte w formularzach, kwestionariuszach i ankietach statystycznych.

3. Rachmistrzom spisowym i ankierom statystycznym w czasie wykonywania czynności określonych w ust. 2 przysługuje ochrona prawna przewidziana dla funkcjonariuszy publicznych.

4. Zadaniem rzeczoznawców i społecznych korespondentów statystycznych jest przygotowywanie opinii i ocen dotyczących określonego przedmiotu badań statystycznych.

5. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego określa, w drodze zarządzenia, tryb powoływania rachmistrzów spisowych, ankierów statystycznych, rzeczoznawców i społecznych korespondentów statystycznych oraz ich udział w prowadzonych badaniach statystycznych.

Art. 29. 1. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego do wykonywania prac określonych w art. 21 ust. 1 i 2 oraz do zorganizowania pracy rachmistrzów spisowych i ankierów statystycznych może tworzyć, w drodze zarządzenia, agencje statystyczne.

2. Agencje statystyczne mogą przyjmować odpłatne zlecenia podmiotów gospodarczych oraz jednostek organizacyjnych nie mających osobowości prawnej wykonywania obowiązków statystycznych.

3. Utworzenie agencji statystycznej może nastąpić po:

- 1) przeprowadzeniu analizy możliwości pozyskiwania środków finansowych przez agencję,
- 2) stwierdzeniu, że wykonywanie przez agencję zleceń, o których mowa w ust. 2, nie ograniczy praw dostępu do informacji statystycznej,
- 3) zorganizowaniu systemu nadzoru nad działalnością agencji i jakością świadczonych usług.

Rozdział 4

Obowiązki statystyczne i dostęp do danych

Art. 30. Podmioty gospodarcze oraz inne osoby prawne i jednostki organizacyjne nie mające osobowości prawnej są obowiązane do:

- 1) posiadania numeru identyfikacyjnego krajowego rejestru urzędowego podmiotów gospodarki narodowej, o którym mowa w rozdziale 6, i posługiwania się nim przy przekazywaniu informacji wykorzystywanych dla celów statystycznych,
- 2) stosowania w prowadzonej ewidencji i dokumentacji oraz rachunkowości standardów klasyfikacyjnych ustalonych na podstawie art. 40,
- 3) przekazania jednorazowo, przekazywania systematycznie lub okresowo, nieodpłatnie informacji i danych

statystycznych dotyczących prowadzonej działalności i jej wyników w formach i terminach oraz według zasad metodologicznych określonych szczegółowo w przepisach wydanych na podstawie art. 31—33.

Art. 31. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego, na podstawie programu badań statystycznych statystyki publicznej, określa szczegółowo, w drodze zarządzenia, podmioty zobowiązane, zakres, formy i terminy przekazywania danych statystycznych oraz zasady metodologiczne badań prowadzonych w trybie art. 20 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 i 3.

Art. 32. Wskazany w programie badań statystycznych statystyki publicznej jako prowadzący badanie naczelny lub centralny organ administracji państwowej albo Prezes Narodowego Banku Polskiego, na podstawie tego programu, określa w porozumieniu z Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego, w drodze zarządzenia, podmioty zobowiązane, zakres, formy i terminy przekazywania danych statystycznych oraz zasady metodologiczne badań prowadzonych w trybie art. 20 ust. 2 pkt 1.

Art. 33. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego ustala, w drodze zarządzenia, ogólne zasady metodologiczne oraz definicje pojęć stosowane w badaniach statystycznych statystyki publicznej i podaje je do powszechnej wiadomości.

Art. 34. Zarządzenia, o których mowa w art. 31—33, podlegają ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Art. 35. 1. Upoważnia się służby statystyki publicznej do zbierania do celów statystycznych i dla przygotowania prognoz demograficznych następujących danych o osobach fizycznych zamieszkujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

- 1) imiona i nazwisko,
- 2) płeć,
- 3) data i miejsce urodzenia,
- 4) obywatelstwo,
- 5) stan cywilny,
- 6) data zawarcia i ustania małżeństwa,
- 7) adres zamieszkania,
- 8) data zgonu,
- 9) identyfikator systemu ewidencji ludności.

2. Określone w ust. 1 dane mogą być zbierane w formie odpowiedzi udzielanej bezpośrednio służbom statystyki publicznej przez osobę, której dotyczą, lub dorosłego domownika albo pobierane z danych administracyjnych; zakres i formę zbierania danych osobowych niezbędnych do danego badania określa każdorazowo program badań statystycznych statystyki publicznej, a w przypadku spisów powszechnych — odrębna ustawa.

3. Inne niż określone w ust. 1 dane dające się zidentyfikować z konkretną osobą fizyczną mogą być zbierane przez służby statystyki publicznej wyłącznie wtedy, gdy w programie badań statystycznych wskazano jako źródło danych statystycznych dokument zawierający dane osobowe nie dające się w prosty sposób oddzielić przy ich przekazywaniu do celów statystycznych lub gdy identyfikacja jest niezbędna do opracowania wyników badania statystycznego.

4. Gromadzenie w jednym zbiorze lub w bazie danych wszystkich zebranych przez służby statystyki publicznej da-

nych osobowych dotyczących konkretnej osoby fizycznej, pochodzących z różnych badań statystycznych, które w połączeniu mogą służyć do charakterystyki lub oceny osoby — jest zabronione.

5. Opracowywanie danych osobowych i wprowadzanie ich do baz danych systemów informatycznych służb statystyki publicznej, z wyjątkiem, o którym mowa w ust. 6, następuje z pominięciem danych wymienionych w ust. 1 pkt 1 i 7.

6. Dane osobowe w zakresie podanym w ust. 1 pkt 1—3, 7 i 9 mogą być gromadzone i przechowywane przez służby statystyki publicznej w formie operatu do badań statystycznych oraz opracowań, zestawień i analiz statystycznych wykonywanych przez te służby.

Rozdział 5

Udostępnianie i przechowywanie informacji statystycznych

Art. 36. Prowadzący badania statystyczne statystyki publicznej obowiązani są ogłaszać, udostępniać i rozpowszechniać wynikowe informacje statystyczne z zachowaniem przepisów art. 10 i 14.

Art. 37. Wynikowe informacje statystyczne są:

- 1) ogłaszane w wydawnictwach Głównego Urzędu Statystycznego i urzędów statystycznych, w tym w rocznikach statystycznych, oraz — po uzgodnieniu z Głównym Urzędem Statystycznym — w wydawnictwach innych organów prowadzących badania statystyczne statystyki publicznej,
- 2) publikowane w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, jeżeli przepis szczególny tak stanowi,
- 3) podawane do wiadomości w środkach masowego przekazu,
- 4) dostępne w innych niż wymienione w pkt 1—3 formach.

Art. 38. 1. Nie mogą być publikowane ani udostępniane dane jednostkowe uzyskane w badaniach statystycznych statystyki publicznej.

2. Nie mogą być publikowane ani udostępniane uzyskane w badaniach statystycznych statystyki publicznej informacje statystyczne możliwe do powiązania i zidentyfikowania ich z konkretną osobą oraz dane indywidualne, charakteryzujące wyniki ekonomiczne działalności podmiotów gospodarczych, w szczególności jeżeli na daną agregację składa się mniej niż trzy podmioty lub udział jednego podmiotu w określonym zestawieniu jest większy niż trzy czwarte całości.

3. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego określi, w drodze zarządzenia, tryb publikowania i udostępniania wyników badań statystycznych ze szczególnym uwzględnieniem przepisów ust. 1 i 2.

Art. 39. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego zapewnia przechowywanie zgromadzonych danych statystycznych gwarantujące przestrzeganie tajemnicy statystycznej.

Rozdział 6

Standardy klasyfikacyjne i krajowe rejestry urzędowe

Art. 40. 1. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego, w porozumieniu z właściwymi naczelnymi organami ad-

ministracji państwowej, opracowuje podstawowe do określenia przebiegu i opisu procesów gospodarczych i społecznych standardowe klasyfikacje i nomenklatury, wzajemne relacje między nimi oraz ich interpretacje.

2. Standardowe klasyfikacje i nomenklatury, o których mowa w ust. 1, wprowadza Rada Ministrów w drodze rozporządzenia.

3. Wprowadzone w trybie ust. 2 standardowe klasyfikacje i nomenklatury stosuje się w statystyce, ewidencji i dokumentacji oraz rachunkowości, a także w urzędowych rejestrach i systemach informacyjnych administracji publicznej.

4. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego, w porozumieniu z właściwym naczelnym lub centralnym organem administracji państwowej albo Narodowym Bankiem Polskim, może wprowadzać, w drodze zarządzenia, niezbędne do prowadzonych badań statystyki publicznej, inne niż określone w ust. 1, klasyfikacje i nomenklatury, ustalając zakres ich stosowania.

5. Naczelne i centralne organy administracji państwowej oraz Narodowy Bank Polski, w porozumieniu z Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego, mogą wprowadzać, w drodze zarządzeń, inne niż określone w ust. 1 i 2 klasyfikacje i nomenklatury dotyczące zjawisk i informacji objętych przedmiotem swojego działania, ustalając zakres ich stosowania.

6. Zarządzenia, o których mowa w ust. 4 i 5, podlegają ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Art. 41. 1. Główny Urząd Statystyczny prowadzi krajowe rejestry urzędowe:

- 1) podmiotów gospodarki narodowej,
- 2) podziału terytorialnego kraju.

2. Zadania określone w ust. 1 są wykonywane przez Główny Urząd Statystyczny w ramach odrębnego od statystyki publicznej systemu informacyjnego administracji publicznej.

3. Zbierane i gromadzone w krajowych rejestrach urzędowych informacje nie są danymi statystycznymi w rozumieniu ustawy i z wyjątkiem informacji, o których mowa w art. 42 ust. 1 pkt 7, nie podlegają rygorom poufności i tajemnicy statystycznej.

Art. 42. 1. W rejestrze podmiotów gospodarki narodowej, zwanym dalej „rejestrem podmiotów”, są ujmowane następujące informacje o osobach prawnych, jednostkach organizacyjnych nie mających osobowości prawnej oraz osobach fizycznych prowadzących działalność gospodarczą w zakresie tej działalności i jednostkach wyodrębnionych tych podmiotów:

- 1) nazwa i adres siedziby, a w przypadku osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą — dodatkowo nazwisko i imiona oraz miejsce zamieszkania i identyfikator systemu ewidencji ludności,
- 2) wykaz jednostek wyodrębnionych pod względem organizacyjnym, lokalnym i finansowym,
- 3) forma prawna i forma własności,
- 4) wykonywana działalność, w tym rodzaj przeważającej działalności,
- 5) data powstania, rozpoczęcia, zawieszenia, zakończenia działalności,

6) nazwa organu rejestrowego lub ewidencyjnego, nazwa rejestru (ewidencji) i nadany przez ten organ numer,

7) liczba pracujących oraz w przypadku gospodarstw rolnych powierzchnia ogólna i użytków rolnych.

2. Osoby prawne, jednostki organizacyjne nie mające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą, w zakresie tej działalności, mają obowiązek wypełniania i składania wniosku o wpis do rejestru podmiotów oraz informowania o zachodzących zmianach w zakresie danych określonych w ust. 1 pkt 1—6.

3. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego ustali, w drodze zarządzenia, wzór wniosku, o którym mowa w ust. 2. Zarządzenie podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

4. Podmioty określone w ust. 2 są zobowiązane do składania wniosku w organie rejestrowym lub organie prowadzącym ewidencje działalności gospodarczej łącznie z innymi dokumentami składanymi w tych organach, niezbędnymi dla powstania podmiotu lub podjęcia jego działalności; w przypadku gdy dla utworzenia podmiotu nie jest wymagany wpis do rejestru lub ewidencji, podmiot składa wniosek bezpośrednio w urzędzie statystycznym właściwym dla siedziby podmiotu w ciągu 7 dni od daty powstania.

5. Organy rejestrowe i organy prowadzące ewidencje działalności gospodarczej przekazują urzędowi statystycznemu właściwym dla siedziby podmiotu wnioski, o których mowa w ust. 4, po ich sprawdzeniu, wraz z kopią wypisu z rejestru lub kopią decyzji albo zaświadczenia, potwierdzających powstanie podmiotu.

6. Wpis do rejestru podmiotów indywidualnych gospodarstw rolnych następuje na podstawie wykazów tych gospodarstw przekazywanych urzędowi statystycznemu właściwym dla miejsca położenia gospodarstwa przez urzędy gmin na podstawie odrębnej ustawy.

7. Wpis do rejestru podmiotów następuje po zakodowaniu cech podmiotu wymienionych w ust. 1, według obowiązujących standardów klasyfikacyjnych, z jednoczesnym nadaniem niepowtarzalnego numeru identyfikacyjnego.

8. Informacje objęte rejestrem podmiotów są aktualizowane na podstawie danych uzyskanych od podmiotu, danych uzyskanych w badaniach statystycznych oraz danych uzyskiwanych od organów rejestrowych i ewidencyjnych; postanowienia ust. 4, 5 i 7 stosuje się odpowiednio.

9. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego może wprowadzić, w drodze zarządzenia, obowiązek przekazania przez podmioty wpisane do rejestru podmiotów ankiet aktualizujących informacje objęte wpisem do rejestru; zarządzenie podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Art. 43. 1. Urzędy statystyczne wydają wpisany do rejestru podmiotów osobom prawnym, jednostkom organizacyjnym nie mającym osobowości prawnej oraz osobom fizycznym prowadzącym działalność gospodarczą zaświadczenia o nadanym im i ich jednostkom wyodrębnionym numerze identyfikacyjnym wraz z zakodowanymi cechami i opisem tych cech.

2. Wydanie zaświadczenia o wpisie do rejestru podmiotów i nadanym numerze identyfikacyjnym indywidualnemu gospodarstwu rolnemu następuje na wniosek prowadzącego gospodarstwo.

3. Podmioty podlegające wpisowi do rejestru podmiotów w kontaktach urzędowych i związanych z obrotem gospodarczym są obowiązane do posługiwania się zaświadczeniem, o którym mowa w ust. 1, i podawania numeru identyfikacyjnego w pieczęciach firmowych i drukach urzędowych.

4. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego ustala, w drodze zarządzenia, wzór zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1 i 2; zarządzenie podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Art. 44. 1. Organy prowadzące urzędowe rejestry i systemy informacyjne administracji publicznej, zawierające dane o poszczególnych podmiotach, są obowiązane odpowiednio:

- 1) sądy i inne organy rejestrowe oraz organy prowadzące ewidencje działalności gospodarczej — do przyjmowania wniosków o wpis do rejestru podmiotów, ich sprawdzania i przekazywania, w ciągu 7 dni od daty uprawomocnienia się postanowienia o wpisie do rejestru lub decyzji potwierdzającej powstanie podmiotu, urzędowi statystycznym właściwym dla siedziby podmiotu,
- 2) sądy i inne organy rejestrowe oraz organy prowadzące systemy informacyjne administracji publicznej, w tym wydanych zezwoleń i koncesji, organy ubezpieczenia społecznego, podatkowe i celne — do wpisywania w prowadzonych rejestrach i systemach informacyjnych numeru identyfikacyjnego podmiotu nadanego w rejestrze podmiotów, posługiwania się nim przy przekazywaniu informacji oraz stosowania jednolitych oznaczeń kodowych opisu podstawowych cech podmiotu, kodowanych według standardów klasyfikacyjnych.

2. Urzędy statystyczne udostępniają nieodpłatnie:

- 1) organom prowadzącym inne urzędowe rejestry i systemy informacyjne administracji publicznej, o których mowa w ust. 1, okresowo wykazy podmiotów wpisanych do rejestru podmiotów wraz z nadanym im numerem identyfikacyjnym i zakodowanym opisem informacji objętych rejestrem,
- 2) organom administracji rządowej i samorządu terytorialnego, innym instytucjom rządowym, Najwyższej Izbie Kontroli i Narodowemu Bankowi Polskiemu, na ich pisemny wniosek, wyciągi z rejestru podmiotów — w uzgodnionym zakresie, niezbędnym do wykonywania statutowych zadań tych organów.

3. Udostępniane w trybie ust. 2 informacje nie mogą obejmować danych, o których mowa w art. 42 ust. 1 pkt 7.

Art. 45. 1. W zakresie informacji, o których mowa w art. 42 ust. 1 pkt 1—6, rejestr podmiotów jest jawny i dostępny dla osób trzecich w formach określonych w ust. 2 i 3.

2. Główny Urząd Statystyczny wydaje okresowo katalogi wybranych grup podmiotów wpisanych do rejestru podmiotów.

3. Główny Urząd Statystyczny oraz urzędy statystyczne udostępniają na indywidualne odpłatne zamówienia wyciągi z rejestru podmiotów.

4. Katalogi i wyciągi, o których mowa w ust. 2 i 3, mogą być wydawane drukiem lub w innej formie z wykorzystaniem dostępnych środków techniki.

Art. 46. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady prowadzenia rejestru podmiotów i współdziałania służb statystyki publicznej z organami prowadzącymi urzędowe rejestry i systemy informacyjne administracji państwowej.

Art. 47. 1. Główny Urząd Statystyczny prowadzi krajowy rejestr urzędowy podziału terytorialnego kraju, zwany dalej „rejestrem terytorialnym”.

2. Rejestr terytorialny obejmuje systemy:

- 1) identyfikatorów i nazw jednostek podziału administracyjnego,
- 2) identyfikatorów i nazw miejscowości,
- 3) rejonów statystycznych i obwodów spisowych,
- 4) identyfikacji adresowej urzędów, nieruchomości, budynków i mieszkań.

3. Urzędowe rejestry i systemy informacyjne administracji publicznej są obowiązane do stosowania oznaczeń kodowych przyjętych w rejestrze terytorialnym.

Art. 48. 1. Rejestr terytorialny jest jawny.

2. Art. 44 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 49. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady prowadzenia, stosowania i udostępniania rejestru terytorialnego oraz związane z tym obowiązki organów administracji rządowej i samorządu terytorialnego.

Rozdział 7

Finansowanie statystyki publicznej

Art. 50. 1. Badania statystyczne statystyki publicznej są finansowane ze środków budżetu państwa do wysokości określonej corocznie w ustawie budżetowej, z wyjątkami, o których mowa w ust. 4 i 5 i art. 51.

2. Uchwalenie przez Radę Ministrów programu badań statystycznych statystyki publicznej poprzedza, a najpóźniej następuje równoległe z uchwaleniem projektu ustawy budżetowej.

3. Środki budżetowe państwa na finansowanie badań statystycznych statystyki publicznej są ujmowane w części dotyczącej Głównego Urzędu Statystycznego, a w przypadku gdy, stosownie do ustaleń programu badań statystycznych, prowadzącym określone badanie jest inny organ administracji państwowej — odpowiednio w części go dotyczącej.

4. Badania statystyczne statystyki publicznej prowadzone przez Narodowy Bank Polski są finansowane ze środków Narodowego Banku Polskiego.

5. Koszty badań statystycznych statystyki publicznej, prowadzonych przez służby statystyki publicznej wspólnie z Narodowym Bankiem Polskim lub z innymi organami

i instytucjami określonymi w art. 20 ust. 2 pkt 2 i 3, są finansowane ze środków budżetu państwa ujmowanych w części dotyczącej Głównego Urzędu Statystycznego oraz ze wskazanych przez prowadzącego badanie wspólne źródeł finansowania.

6. W wyjątkowych wypadkach określone badanie statystyczne ujęte w programie badań statystycznych statystyki publicznej może być finansowane ze źródeł pozabudżetowych, zadeklarowanych przez prowadzącego badanie.

7. Dochody uzyskiwane przez Główny Urząd Statystyczny i urzędy statystyczne, związane z rozpowszechnianiem i udostępnianiem wyników informacji statystycznych w formach określonych każdorazowo w programie badań statystycznych statystyki publicznej, są dochodami budżetu państwa.

Art. 51. 1. Koszty badań statystycznych, o których mowa w art. 21 ust. 2 pkt 1 ustawy, wykonywanych przez służby statystyki publicznej na zamówienie, są pokrywane w całości ze środków zamawiającego.

2. Koszty dodatkowych opracowań i analiz, o których mowa w art. 21 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 ustawy, są pokrywane w całości ze środków zamawiającego.

3. W przypadku gdy zamawiającym badania, opracowania i analizy, określone w art. 21 ustawy, jest organ administracji państwowej, Najwyższa Izba Kontroli i Narodowy Bank Polski, odpłatność ustala się do wysokości poniesionych kosztów.

4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy zamawiającym jest szkoła wyższa lub inna placówka naukowo-badawcza, a dane statystyczne będą wykorzystywane dla celów dydaktycznych, naukowych i badawczych, finansowanych ze środków państwowych.

Art. 52. 1. Działalność służb statystyki publicznej jest finansowana na zasadach określonych w Prawie budżetowym.

2. Działalność służb statystyki publicznej, obejmująca prace określone w art. 21, jest finansowana w formach pozabudżetowych przewidzianych Prawem budżetowym.

3. Przepis ust. 2 może być stosowany do części działalności podstawowej służb statystyki publicznej w zakresie określonym każdorazowo w ustawie budżetowej.

Art. 53. 1. Przekazywanie danych statystycznych w formie i trybie określonym w programie badań statystycznych statystyki publicznej, a w przypadku spisów powszechnych — w odrębnej ustawie, odbywa się odpowiednio na koszt podmiotu obserwacji statystycznej lub gestora systemu informacyjnego administracji publicznej albo prowadzącego rejestr urzędowy.

2. W programie badań statystycznych statystyki publicznej może być, w szczególnych przypadkach, przewidziana odpłatność za wykonywanie stałych, dodatkowych czynności przygotowywania i przekazywania określonych danych statystycznych.

Rozdział 8

Przepisy karne

Art. 54. 1. Kto narusza tajemnicę statystyczną, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

Art. 55. Kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej wykorzystuje dane statystyczne, z którymi zapoznał się w związku z wykonywaniem pracy lub czynności na zlecenie prowadzącego badanie statystyczne statystyki publicznej,

podlega karze pozbawienia wolności do lat 5.

Art. 56. 1. Kto wbrew obowiązkowi przekazuje dane statystyczne niezgodne ze stanem faktycznym, podlega karze pozbawienia wolności do lat 2, ograniczenia wolności albo grzywny.

2. W wypadku mniejszej wagi sprawca podlega karze grzywny.

Art. 57. Kto wbrew obowiązkowi odmawia wykonania obowiązku statystycznego albo udzielenia informacji w spisie powszechnym lub innym badaniu statystycznym, podlega karze grzywny.

Art. 58. Kto wbrew obowiązkowi przekazuje dane statystyczne po upływie oznaczonego terminu, podlega karze grzywny.

Art. 59. Orzekanie w sprawach o czyn wymieniony w art. 58 następuje na podstawie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.

Rozdział 9

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 60. 1. Obowiązujące w dniu wejścia w życie ustawy, wydane na podstawie art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o statystyce państwowej (Dz. U. z 1989 r. Nr 40, poz. 221), zarządzenia Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego nakładające obowiązki sprawozdawcze zachowują moc do dnia 30 czerwca 1996 r., o ile nie są sprzeczne z przepisami niniejszej ustawy.

2. Zarządzenia wydane na podstawie art. 17 ust. 2 ustawy, o której mowa w ust. 1, ustalające obowiązki sprawozdawcze zachowują moc do czasu wydania zarządzeń w wykonaniu programu badań statystycznych statystyki publicznej na rok 1996, ustalonego w trybie podanym w rozdziale 2 niniejszej ustawy, a w szczególnych przypadkach do czasu zastąpienia zbierania danych liczbowych na podstawie ustawy, o której mowa w ust. 1, innymi przepisami.

Art. 61. Wprowadzone w trybie określonym ustawą powołaną w art. 60:

- 1) Europejska Klasyfikacja Działalności (EKD),
- 2) Polska Scalona Nomenklatura Towarowa Handlu Zagranicznego (PCN),
- 3) Systematyczny Wykaz Wyrobów (SWW),
- 4) Klasyfikacja Wyrobów i Usług (KWiU),
- 5) Klasyfikacja Rodzajowa Środków Trwałych (KRST),
- 6) Klasyfikacja Obiektów Budowlanych (KOB),

7) Klasyfikacja Zawodów (KZ),

8) Systematyka Form Prawno-Organizacyjnych (SFPO) — stają się standardami klasyfikacyjnymi w rozumieniu art. 40 ust. 1 ustawy.

Art. 62. 1. Główny Urząd Statystyczny zakończy prace i zorganizuje prowadzenie rejestru podmiotów gospodarki narodowej według zasad określonych w art. 41—46 nie później niż do dnia 31 grudnia 1997 r.

2. Do dnia 31 grudnia 1997 r. funkcje rejestru podmiotów spełnia prowadzony w oparciu o art. 12 ust. 2 i 3 ustawy powołanej w art. 60 system kodowania podmiotów statystycznymi numerami identyfikacyjnymi REGON, zwany dalej „rejestrem REGON”.

3. Osoby prawne, jednostki organizacyjne nie mające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą, nie posiadające w dniu wejścia w życie ustawy numeru identyfikacyjnego REGON, są obowiązane do złożenia w urzędach statystycznych właściwych dla ich siedziby, nie później niż w ciągu 2 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, wniosku o nadanie tego numeru im i ich jednostkom wyodrębnionym. Urzędy statystyczne wprowadzą zgłaszające się podmioty do rejestru REGON i wydadzą, w ciągu miesiąca od dnia złożenia wniosku, zaświadczenie o nadanym numerze identyfikacyjnym.

4. Osoby prawne, jednostki organizacyjne nie mające osobowości prawnej i osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą mają obowiązek zgłaszania do rejestru REGON bezpośrednio w urzędzie statystycznym województwa, na którego terenie mają siedzibę, odpowiednio: wniosku o nadanie numeru identyfikacyjnego — w ciągu 14 dni od dnia powstania podmiotu, wniosku o zmianę cech objętych rejestrem — w ciągu 14 dni od zaistnienia zmiany oraz wniosku o skreślenie z rejestru — z dniem zaprzestania działalności.

5. Główny Urząd Statystyczny wprowadzi, z urzędu, do rejestru REGON indywidualne gospodarstwa rolne sukcesywnie, nie później niż do dnia 31 grudnia 1997 r.

6. Przepisy regulujące funkcjonowanie rejestru REGON, wydane na podstawie ustawy o statystyce państwowej ze zmianami określonymi w ust. 2, 4, 5 i 7, zachowują moc do czasu zakończenia prac nad utworzeniem rejestru podmiotów.

7. Przepisy art. 43 ust.3, art. 44 ust. 2 oraz art. 45 stosuje się odpowiednio do rejestru REGON.

Art. 63. Sądy rejestrowe i inne organy prowadzące urzędowe rejestry i systemy informacyjne administracji publicznej, a w szczególności rejestry: sądowe, ubezpieczenia społecznego, podatkowe, celne oraz ewidencje: działalności gospodarczej, wydanych zezwoleń i koncesji — wprowadzą sukcesywnie, nie później niż do dnia 30 września 1997 r., do prowadzonych rejestrów i ewidencji numer identyfikacyjny REGON.

Art. 64. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego ustali, w uzgodnieniu z Ministrem Sprawiedliwości, Ministrem Finansów, Ministrem Pracy i Polityki Socjalnej, Ministrem Współpracy Gospodarczej z Zagranicą i Ministrem—Szefem Urzędu Rady Ministrów, tryb przekazania na potrzeby, o których mowa w art. 63, pełnych wykazów podmiotów zarejestrowanych w rejestrze REGON.

Art. 65. Główny Urząd Statystyczny zaktualizuje prowadzony rejestr terytorialny w zakresie informacji, o których mowa w art. 47 ust. 2 pkt 1—3 — w terminie do dnia 31 grudnia 1997 r. oraz uzupełni go o identyfikację adresową ulic, nieruchomości, budynków i mieszkań — w ramach prac przygotowawczych do najbliższego Narodowego Spisu Powszechnego, nie później niż do dnia 30 czerwca 1998 r.

Art. 66. 1. Działające w dniu wejścia w życie ustawy wojewódzkie urzędy statystyczne stają się urzędami statystycznymi w rozumieniu ustawy i pozostają w dotychczasowych siedzibach.

2. Pracownicy wojewódzkich urzędów statystycznych stają się odpowiednio pracownikami urzędów statystycznych w rozumieniu ustawy.

3. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego, w terminie do dnia 31 grudnia 1996 r., ustali, w drodze zarządzenia, szczegółowe zakresy zadań oraz statuty poszczególnych urzędów statystycznych.

Art. 67. Traci moc ustawa z dnia 26 lutego 1982 r. o statystyce państwowej (Dz. U. z 1989 r. Nr 40, poz. 221).

Art. 68. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*